

Pět fenoménů dnešní doby.

Fenomén 1 - 5 se v pěti kapitolách postupně zabývá těmito tématy:

(Tyto jevy byly postupně zkoumány a ověřeny mnoha výzkumnými pracovišti.)

1. Fenomén Holografického vesmíru.
2. Fenomén sté opice.
3. Fenomén kolektivní mysli lidstva
4. Fenomén evoluce vědomí
5. Fenomén zákona přitažlivosti.

Fenomén (z řec. fainomenon od fainein, jevit se) znamená jev, to co se člověku ukazuje, a to bez rozlišení, zda se jedná o skutečnost nebo klam.

V empirických vědách je to obecné označení pro pozorovaný jev (věc, událost, proces a pod.)

Ve filosofii znamená čistý jev, „to, co se samo ukazuje, a tak, jak se samo ukazuje“, bez jakýchkoli dalších předpokladů.

Kapitola č. 1 - Fenomén č. 1

Fenomén Holografického vesmíru.

Vědci hovoří o Holografickém vesmíru. Aspektův objev : "Vesmír je pouhý hologram", řekl tento fyzik, Alain Aspect, už v roce 1982.

David Bohm z Londýnské univerzity: "Oddělenost jednotlivých částic je naše iluze, protože jsme schopni vnímat jen část naší reality".

„Částice jsou součástí jednoty, tím jsou vlastně propojeny“.

„A to znamená, že naše částice mozku jsou spojeny např. s každým lososem, který plave, každým srdcem, které bije a také každou hvězdou, která září na nebi.“

Tím potvrzuje Aspektův objev.

Abychom si dokázali představit, co má na mysli, Bohm poskytuje následující ilustraci:

Představme si akvárium obsahující rybu, přičemž nejsme schopni vidět akvárium přímo a naše vědění o tom, co se v něm děje, přichází jen ze dvou televizních kamer. Jedna je namířena na předeek a druhá, ze strany. Jak se díváme na dva televizní monitory, možná budeme předpokládat, že ryby na každé z obrazovek jsou oddělené entity. Koneckonců, protože kamery jsou nastaveny v různých úhlech, každý obraz bude lehce rozdílný. Ale jak budeme pokračovat v pozorování těchto dvou ryb, posléze si uvědomíme, že je zde jistý vztah mezi nimi. (Když se jedna potočí, další také udělá lehce rozdílnou, ale odpovídající otočku; když jedna směřuje dopředu, druhá vždy směřuje ke straně). Jestliže zůstaneme nevědomí o skutečné situaci, možná dokonce dojdeme k závěru, že jedna ryba musí okamžitě komunikovat s druhou, ale tak to samozřejmě není. Toto, co říká Bohm, je přesně to, co se děje mezi subatomárními částicemi v Aspectově experimentu. Je to dimenze za naší vlastní, která je analogická akváriu.

Karl Pribram –vědec – neurolog: „Celek mozku je v každé jeho části. Mozek přijímá a vysílá energii vesmírného vědomí.“

Podává tak další důkaz holografické podstaty naší reality. A mnozí neurofyziologové jej v tomto názoru podporují.

Vědec Hugo Zucarelli zjistil, že stejný princip platí ve světě akustických jevů.

Lékař Grof studoval v 60. letech ve vědecké laboratoři „transpersonální psychologii člověka“. A řekl: „Mozek neprodukuje myšlení. Je to vědomí, které vytváří zdání mozku! Tato energie, oživená našimi pocity (emocemi) vytváří elektromagnetické pole (gravitační), a to pak do naší reality přitahuje jen to, čemu bytost doopravdy

věří!“

Toto paradigma má a mělo vliv na myšlení mnoha vědců.

Aspektův objev tedy znamená nový pohled na naši realitu.

Na tomto odkazu je uvedený e - book volně k dispozici : www.trefy.cz/eter

Pro pochopení tohoto fenoménu je nezbytné vysvětlit, co je hologram:

Hologram je třídimenzionální fotografie, vytvořená pomocí laseru. Aby byl vytvořen hologram, předmět, který je fotografován, je nejprve zalit světlem laserového paprsku. Ten druhý laserový paprsek je pak odrazem světla toho prvního a výsledný interferenční vzorec (oblast kde se oba paprsky míjí) je zachycen na film. Když je film vyvolán, vypadá jako nesmyslná změť světlých a tmavých čar. Ale jakmile je vyvinutý film osvětlen jiným laserem, objeví se třídimenzionální obraz původního předmětu.

Každý hologram má kromě své trojrozměrnosti další pozoruhodnou vlastnost : každá jeho část obsahuje informace o celku. Tedy celek je obsažen v každé jeho části.

Jestliže hologram, např. růže, je rozdělen na dvě části a pak osvětlen laserem, každá část bude stále obsahovat celý obraz růže. Dokonce, jestliže tyto poloviny budou znovu děleny, každý kousek filmu bude vždy obsahovat zmenšenou, ale nedotčenou - kompletní verzi původního obrazu. Na rozdíl od normální fotografie, každá část hologramu obsahuje všechny informace o celku. A celek je obsažený v každé jeho části.

V roce 1982 se konala pozoruhodná událost. Na univerzitě v Paříži výzkumný tým vedený fyzikem Alainem Aspectem provedl experiment, kterým dokázal, že subatomární částice, jako jsou např. elektrony, jsou schopny okamžitě komunikovat spolu navzájem, bez ohledu na vzdálenost, která je odděluje a je jedno, jestli jsou od sebe daleko 10 centimetrů, a nebo 10 miliard kilometrů. Nějakým způsobem se zdá, že každá částice ví, co ta druhá dělá.

Problém tohoto důkazu spočívá v tom, že porušuje dlouho udržovanou Einsteinovu zásadu, že žádná akce nemůže probíhat rychleji než rychlostí světla, protože to by znamenalo prolomení časové bariéry.

Aspectův objev znamená, že objektivní realita neexistuje a to navzdory zdání vší pevnosti vesmíru.

Boehm tvrdí, že naše realita je v podstatě přelud, obrovský a okázalý, podrobný hologram. "Částice spolu nekomunikují. Jejich oddělenost je jen naší iluzí, protože jsme schopni vnímat jen část reality. Vesmír je jen projekce, hologram. Tyto částice jsou totiž součástí jednoty. Tím jsou vlastně propojeny. Jednota znamená v tomto pojetí, že vše proniká vším. David Boehm dále říká, že každý z nás je vlastně jen hologram, který si vybírá ze změní vesmírného vše-vědomí určité frekvence, které vnímáme svými smysly. Ostatní objektivní realita pro nás neexistuje.

Dnes už víme, že kódování a dekódování frekvencí je to, co umí hologram nejlépe. Mozek je jakási čočka, která užívá tyto holografické principy, aby je transformoval do našeho vnitřního světa vnímání.

Karl Pribram –vědec – neurolog: „Celek mozku je v každé jeho části. Mozek přijímá a vysílá energii vesmírného vědomí.“Podává tak další důkaz holografické podstaty naší reality.

Vědec Hugo Zucarelli zjistil, že stejný princip platí i ve světě akustických jevů.

Dále říká: "Jsou to naše mozky, které s matematickou přesností konstruují pevné reality. "Každá bytost si zhmotňuje osobní realitu aktivací holografických obrazů, uložených v živém vesmírném vše-vědomí." A dále říká : "Každý člověk je jedním kanálem (jakýmsi výňatkem ze superhologramu)". Tento jev se nazývá "holografické paradigma" a věří mu čím dále tím více vědeckých pracovníků.

Lékař Grof studoval v 60. letech ve vědecké laboratoři „transpersonální psychologii člověka“. A řekl: „Mozek neprodukuje myšlení. Je to vědomí, které vytváří zdání mozku! Tato energie, oživená našimi pocity (emocemi) vytváří elektromagnetické pole (gravitační), a to pak do naší reality přitahuje jen to, čemu bytost doopravdy věří!"

Z tohoto hlediska náhody neexistují. Naše schopnost programovat realitu je naší magií. Je naším vrozeným právem. Tato zkušenost není zkušeností obecnou, protože naše mysl je naprogramována vírou, že to není možné. Zdá se však, že je to jen subjektivní pravda. V holografickém vesmíru žádná omezení nejsou. Ve skutečnosti si můžeme nakreslit jakékoliv obrazy. Nemáme však právo zasahovat do něčí svobodné vůle (jejího rozhodování), ani si něco vynucovat na úkor jiné bytosti, protože existuje zpětná vazba. Stejnorodé vždy přitáhne stejnorodé. Platí zákon přitažlivosti. Vesmírný zákon příčiny a následku. Významné shody okolností i synchronicita náhle dávají smysl.

Každý by se měl tedy chovat jako ohleduplná, slušná bytost a jít ostatním příkladem. Jen tak si bude do své reality přitahovat pěkné, harmonické události.